

Bài Thương Khó (Thánh Gioan) Nguyễn Văn Hoà

1 *nk* Sự thương khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo thánh Giô - an

2 Khi ấy, Chúa Giê - su cùng các môn đệ sang bên kia suối Cê - dron,

3 ở đấy có một khu vườn. Người vào đó với các môn đệ. Giu - đã tên phản bội

4 đã biết rõ nơi ấy vì Chúa Giê - su thường đưa các môn đệ tới đó hội họp.

5 Vậy Giu - đã dẫn đội binh và lính gác do các thượng tế và biệt phái cấp cho,

6 chúng đến đấy mang theo đèn đuốc và võ khí. Chúa Giê - su đã biết trước mọi việc

7 sẽ xảy đến. Người tiến ra và hỏi chúng rằng: *Chúa* "Các người tìm ai?"

8 *nk* Chúng thưa rằng: *dân* "Tìm Giê - su Na - gia - reth" *nk* Người bảo chúng rằng:

9 *Chúa* "Chính là Ta đây" *nk* Giu - đã, tên phản bội cũng đứng đấy với chúng.

10 Người vừa nói chính là Ta đây, thì chúng lùi lại và ngã xuống đất.

11 Người lại hỏi chúng một lần nữa rằng: *Chúa* "Các người tìm ai?"

12 *nk* Chúng thưa rằng: *dân* "Tìm Giê - su Na - gia - reth" *nk* Người liền đáp lại rằng:

13 *Chúa* Cm Bb Eb Cm Cm
 “Ta đã bảo các người rằng: chính là Ta đây. Vậy nếu các người tìm Ta

14 Bb Eb Bb nk
 thì hãy để những người này đi” Như thế là trọn lời đã nói:

15 Bb Bb Eb Bb Eb
 trong những kẻ Cha đã uỷ cho Con, Con không làm mát người nào.

16 Eb
 Bấy giờ, Si-mon Phê-rô sẵn thanh gươm liền rút ra đánh tên đầy tớ vị Thượng tế,

17 Eb Bb Eb Bb Eb
 và chém đứt một bên tai phải. Đầy tớ ấy tên là Man - cô.

18 Bb Bb Eb Cm Bb Cm
 Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng: *Chúa* “Hãy xỏ gươm vào vỏ.

19 Cm Bb Cm Eb Eb Bb nk
 Ta không uống chén Cha Ta đã ban cho Ta sao?” Bấy giờ đội binh, viên quan chức và lính

20 Bb Eb Bb Bb
 gác của người Do-thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An - na,

21 Eb Bb Eb Bb
 vì ông này là nhạc phụ ông Cai-pha, làm Thượng tế năm ấy. Chính Cai-pha đã giúp

22 Bb Eb Bb Eb Bb Bb
 ý kiến này cho người Do Thái: một người chết cho cả dân được nhờ. Ông Si-mon Phê-rô

23 Bb Eb Bb
 và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê-su, môn đệ này quen biết vị Thượng tế

24 Bb Bb Eb Bb
 nên cùng với Chúa Giê-su vào trong sân vị Thượng tế, còn Phê-rô thì ở lại gần cửa.

25 Môn đệ khác, vì quen biết vị Thượng tế nên ra nói với đấng giữ cửa,

26 và dẫn Phê - rô vào. Đấng tớ gái giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng:

27 **tn** “Chính ông, ông có phải là môn đệ người này không?” **nk** Phê - rô đáp rằng:

28 **tn** “Không phải đâu” **nk** Bọn đầy tớ và lính gác đã nhóm một đống lửa,

29 họ đứng đấy mà sưởi, vì trời lạnh. Phê - rô cũng ở đấy sưởi với họ.

30 Vị Thượng tế hỏi Chúa Giê - su về các môn đệ và giáo lý của Người.

31 Người đáp lại rằng: **Chúa** “Tôi đã giảng công khai cho mọi người.

32 Tôi đã luôn luôn giảng trong các hội quán và đền thờ

33 nơi mọi người Do - thái họp nhau. Tôi không nói gì bí mật cả sao lại hỏi tôi.

34 Hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói. Họ biết tôi nói những gì.”

35 **nk** Nghe nói thế, một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái, nói rằng:

36 **tn** “Người dám trả lời vị Thượng tế như vậy sao?” **nk** Người liền đáp lại rằng:

37 *Cm* *Cm* *Cm*
Chúa “Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ ra sai ở chỗ nào. Nếu tôi nói phải

38 *Bb* *Eb* *Eb* *Bb* *Eb* *Bb*
 thì sao lại đánh tôi?” Bấy giờ, An-na để Người bị trói mà dẫn tới Thượng tế Cai-pha.

39 *Bb* *Eb* *Bb* *Eb* *Eb*
 Phê-rô vẫn ở đấy sưởi. Có người hỏi Phê-rô rằng: “Cả ông nữa: Có phải ông cũng

40 *Bb* *Eb* *Bb* *Eb* *Eb* *Bb* *Eb*
 là môn đệ Giê - su?” *nk* Phê - rô chối rằng: *tn* “Không phải đâu”

41 *Eb* *Bb* *Eb* *Bb* *Bb*
nk Một tên đầy tớ vị Thượng tế có họ với người đầy tớ bị Phê-rô chém đứt tai,

42 *Bb* *Eb* *Eb* *Bb* *Eb*
 bảo Phê-rô rằng: *tn* “Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn với ông ấy sao?”

43 *Eb* *Eb* *Bb* *Fm* *Bb* *Eb*
nk Một lần nữa, Phê-rô lại chối và tức thì gà liên gáy. Bấy giờ, họ điệu Người từ nhà

44 *Bb* *Bb* *Eb* *Bb* *Eb*
 Cai-pha đến công đường. Trời đã sáng, người Do - thái không vào công đường

45 *Eb* *Bb* *Eb* *Bb* *Eb*
 vì sợ nhơ bản và không thể ăn mừng lễ Vượt Qua được.

46 *Eb* *Eb* *Bb* *Eb*
 Vậy Phi - la - tô phải ra ngoài đón họ và hỏi rằng:

47 *Eb* *Cm* *Bb* *Eb* *Bb* *Eb*
tn “Các người tố cáo người này về tội chi? *nk* “Chúng đáp lại rằng:

48 *Eb* *Cm* *Bb* *Bb*
dân “Nếu nó chẳng phải là tên gian phi thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài”

49 *nk* *tn* Phi-la-tô bảo chúng rằng: “Các người hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các người.”

50 *nk* Dân Do-thái đáp lại rằng: “Chúng tôi không có phép lên án xử tử ai”

51 *nk* Như thế, là ứng nghiệm lời Chúa Giê-su đã nói. Người sẽ phải chết cách nào.

52 Phi - la - tô liền vào trong công đường, gọi Chúa Giê-su và hỏi Người rằng:

53 *tn* “Ông có phải là Vua dân Do - thái không?” *nk* “Chúa Giê - su đáp rằng:

54 *Chúa* “Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói về tôi.” *nk* Phi-la-tô trả lời rằng:

55 *tn* “Tôi có phải là người Do-thái đâu. Nhưng người trong nước ông và các vị Thượng

56 tế đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm chi?” *nk* “Chúa Giê - su đáp rằng:

57 *Chúa* “Nước tôi không thuộc về thế gian này. Giả như nước tôi thuộc về thế gian này

58 thì quân đội của tôi đã chiến đấu để tôi thoát khỏi tay người Do - thái.

59 Nhưng, nước tôi không thuộc về thế gian này.” *nk* Bấy giờ, Phi-la-tô hỏi Người rằng:

60 *tn* “Ông là Vua sao?” *nk* Chúa Giê - su đáp lại rằng: *Chúa* “Phải tôi là Vua,

61 vì thế tôi đã sinh ra và đã xuống thế gian là để làm chứng cho sự thật.

62 Ai ham mộ sự thật thì nghe tôi” *nk* Phi - la - tô lại hỏi rằng:

63 *tn* “Sự thật là chi?” *nk* Nói thế rồi, Phi - la - tô lại ra bảo dân Do - thái rằng:

64 *tn* “Ta không thấy người này có điều gì đáng lên án.

65 Nhưng trong dịp lễ Vượt qua vẫn có lệ tha một người.

66 Vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do - thái cho các người không?”

67 *nk* Bấy giờ, chúng kêu lên rằng: *(dân)* “Không, nhưng xin tha Ba - ra - ba.”

68 *nk* Ba - ra - ba là một tên trộm cướp. Phi - la - tô lại truyền điệu Chúa Giê - su đến

69 và cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai đặt trên đầu Người,

70 và khoác cho Người một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: *(dân)* “Tâu Vua Do - thái”

71 *nk* Rồi chúng vả mặt Người. Phi - la - tô trở lại và bảo dân rằng: *tn* “Các người hãy coi!

72 Ta dẫn người này ra ngoài để các người biết: Ta không thấy nơi người này

73 Cm Bb Eb Bb
 một lý do nào để lên án” *nk* Vậy Chúa Giê-su đi ra, đầu còn đội vòng gai,

74 Bb Bb Eb Cm Cm
 và mình còn khoác áo đỏ. Phi-la-tô bảo rằng: *tn* “Đây là người”

75 Bb Bb Eb Eb
nk Các Thượng tế và lính gác thấy Người liền kêu lên rằng: *(dân)* “Hãy đóng đinh

76 Bb Eb Eb Bb Eb Bb Eb
 vào thập giá! Hãy đóng đinh vào thập giá” *nk* Phi-la-tô bảo chúng rằng:

77 Eb Eb Bb Eb
tn “Các ngươi đem đi mà đóng đinh. Còn ta, ta không thấy người này có tội gì mà lên án”

78 Bb Eb Eb Eb Eb Eb
nk Dân Do-thái trả lời rằng: *(dân)* “Chúng tôi có luật, và cứ theo luật ấy thì nó phải chết

79 Eb Bb Eb Eb Eb Bb
 vì nó đã tự xưng là con Thiên Chúa” *nk* Nghe vậy, Phi-la-tô càng thêm sợ hãi.

80 Bb Bb Eb Eb Eb
 Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê-su rằng: *tn* “Quê ông ở đâu?”

81 Bb Bb Eb Eb Bb Fm Eb
nk Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào. Bấy giờ, Phi-la-tô bảo Người rằng:

82 Eb Eb Eb Eb
tn “Ông không trả lời tôi hay sao? Ông không biết tôi có quyền tha

83 Eb Bb Eb Bb Bb Eb
 và cũng có quyền đóng đinh ông trên thập giá?” *nk* Chúa Giê-su đáp lại rằng:

84 Cm Cm Cm Eb
Chúa “Nếu từ trên chẳng ban cho ông thì ông chẳng có quyền gì đối với tôi.

85 Vì thế, kẻ nộp tôi cho ông thì nặng tội hơn ông” *nk* Từ đó, Phi-la-tô tìm cách

86 để tha Chúa Giê-su, nhưng dân Do-thái lại kêu lên rằng:

87 *dân* “Nếu ông tha nó, thì ông không phải là kẻ nghĩa thiết của hoàng đế. Ai tự xưng là Vua,

88 tức là kẻ thù của Vua” *nk* Nghe lời ấy, Phi-la-tô truyền đưa Chúa Giê-su ra ngoài.

89 Ông ngồi trên toà cao gọi là Li-tho-tro-tos, tiếng Do-thái gọi là Ga-ba-tha.

90 Hôm đó là ngày áp lễ Vượt qua, vào khoảng mười hai giờ trưa. Phi-la-tô

91 bảo dân Do-thái rằng: *tn* “Đây là Vua các người” *nk* Chúng đáp lại rằng:

92 *dân* “Đem đi! Đem đi! Đóng đinh nó vào thập giá” *nk* Phi-la-tô trả lời rằng:

93 *tn* “Giết Vua các người sao?” Các thượng tế đáp lại rằng: *dân* “Chúng tôi chỉ có một

94 hoàng đế là Cê-da-rê” *nk* Rồi Phi-la-tô trao Người cho chúng đem đi đóng đinh.

95 Chúng điệu Người đi. Người phải vác lấy thập giá tiến về một nơi gọi là núi Sọ,

96 tiếng Do-thái gọi là Gôn-gô-tha. Ở đó, chúng đóng đinh Người trên thập giá,

97 cùng với hai người khác, mỗi người một bên, Chúa Giê - su ở giữa.

98 Phi - la tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá. Bản án ấy ghi rằng:

99 “Giê-su Na-da-rét, Vua dân Do-thái. Có nhiều người Do-thái đọc bản án ấy,

100 vì nơi Chúa Giê - su bị đóng đinh ở gần thành. Bản án ấy lại được viết

101 bằng tiếng Hy - bá, tiếng La - tinh, và tiếng Hy - lap.

102 Vậy các Thượng tế Do - thái đến thưa Phi - la - tô rằng:

103 *dân* “Xin đừng viết: Vua dân Do - thái. Nhưng nên viết, người này đã

104 xưng mình là Vua Do - thái” *nk* Phi - la - tô đáp lại rằng:

105 *tn* “Điều ta đã viết là viết” *nk* Đóng đinh Chúa Giê - su rồi

106 chúng lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần. Chúng lấy cả áo lót,

107 nhưng áo lót không có đường may, và là tấm nguyên từ trên xuống dưới.

108 Chúng liền bảo nhau rằng: *dân* “Đừng xé ra, nhưng đem rút thăm xem ai được”

109 *nk* Như thế, là trọn lời Kinh Thánh rằng: "Chúng đã chia nhau áo và rút thăm áo lót."

110 Và quân lính đã làm như vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su thì có Mẹ Người,

111 bà Ma-ri-a Clê-ô-pha là chị em với Mẹ Người, và Ma-ri-a Ma-đa-lê-na.

112 Thấy Mẹ Người, và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng:

113 *Chúa* "Thưa Bà, này là con Bà" *nk* Rồi Người bảo môn đệ rằng:

114 *Chúa* "Đây là Mẹ con" *nk* Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về nhà mình.

115 Chúa Giê-su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất,

116 và để trọn lời Sách Thánh, Người nói rằng: *Chúa* "Ta khát"

117 *nk* Ở đây, có một bình đầy giấm. Người ta liền lấy

118 miếng bọt biển thấm giấm chua, rồi buộc vào mũi dùi mà đưa lên cho Người.

119 Ném một chút giấm đoạn Chúa Giê-su nói rằng: *Chúa* "Mọi sự đã hoàn tất."

120 *nk* Rồi Người gục đầu xuống tắt thở.

Im lặng để tưởng niệm 1 lát
Sau đó kể tiếp

121 *nk* Là ngày áp lễ, và không muốn để xác trên thập giá trong ngày Sa - bát,

122 vì là ngày đại lễ. Người Do - thái xin Phi - la - tô cho

123 đánh đập ống chân những người bị tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh

124 đập ống chân người thứ nhất, rồi người thứ hai, cả hai bị đóng đinh với Người.

125 Đến gần Chúa Giê-su thấy Người đã chết, chúng không đánh đập ống chân Người nữa,

126 nhưng có một tên lính lấy ngọn mác mà đâm vào cạnh sườn tức thì nước và máu chảy ra.

127 Kẻ đã xem thấy việc này đã làm chứng và chứng của người thì thật,

128 và người ấy biết rằng mình đã nói thật để anh em cùng tin.

129 Mọi việc đó xảy ra, để trọn lời Kinh Thánh rằng: Người ta chẳng đánh đập

130 cái xương nào của Người, và lời này rằng: chúng nhìn xem

131 Người chúng đã đâm. Kế đó, Giu - se A - ri - ma - thi - a,

132 một môn đệ của Chúa Giê - su nhưng là môn đệ trong bóng tối

133 vì sợ người Do-thái, đến xin Phi-la-tô cho tháo xác Chúa Giê-su xuống.

134 Phi-la-tô cho phép, ông liền đến và cắt xác Người. Ni-cô-đê-mô cũng đến,

135 ông này trước kia đã đến gặp Chúa Giê-su ban đêm. Ông mang một bình trộn

136 dầu và thuốc thơm độ trăm quan, họ hạ xác Chúa Giê-su xuống,

137 xức thuốc thơm và liệm trong khăn theo cách thức người Do-thái thường làm.

138 Ở chỗ Chúa Giê-su bị đóng đinh có một thửa vườn,

139 và trong vườn ấy có một ngôi mộ còn mới chưa chôn cắt người nào.

140 Vì là ngày dọn lễ của người Do-thái, và vì ngôi mộ ấy rất gần,

141 nên họ an táng Người ở đó.